

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/3/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712214152
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6712214152.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov / 1/ F. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XXX, L., 2/ H. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. č. XXX, L., právne zastúpených JUDr. Romanom Juríkom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Račianska 62, 831 02 Bratislava 3, proti odporcom 1/ S.O.S. financ, spol. s r.o., so sídlom Winterova 1777/60, 921 01 Piešťany, IČO: 36 250 406, 2/ Tatra credit a.s., so sídlom Námestie slobody 10/1718, 921 01 Piešťany, IČO: 44 975 775, o nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania odporcu 2/ proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č.k. 11C/89/2012-97 zo dňa 10. 10. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu mení tak, že návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia **z a m i e t a**.

Odporcovi 2/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Okresný súd uznesením zo dňa 10. 10. 2012 vyhovel návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ a nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil odporcovi 2/ „zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve navrhovateľov 1/ a 2/ nachádzajúcim sa v katastrálnom území L., zapísaným na LV č. XXX, vedenom Správou katastra B., Katastrálny úrad v Banskej Bystrici, ako byt č. X, nachádzajúci sa na X. podlaží vo vchode č. X bytového domu súp. č. XXX, postavenom na pozemku - parcele C-KN parc. č. XXXX/X a spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 6007/36678 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach stavby, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej“. Zároveň uložil navrhovateľom 1/ a 2/ povinnosť, aby „do 60-tich dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia podali návrh na začatie konania vo veci samej voči odporcom 1/ a 2/.“ Vo výroku rozhodnutia konštatoval, že „o trovách konania predbežného opatrenia súd rozhodne v rozhodnutí vo veci samej.“

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že predmetnému návrhu navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel a teda odporcovi 2/ uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva, „nakoľko bolo preukázané, že odporca 2/ už výkon záložného práva začal a týmto výkonom záložného práva môže dôjsť k vzniku bezprostredne hroziacej ujmy na právach navrhovateľov a to tým, že v prípade úspešného výkonu záložného práva sa im trvale odníme vlastnícke právo k predmetu záložného práva.“ V tejto súvislosti poukázal na to, že „výkon záložného práva v predmetnom prípade je uskutočnený na základe zmluvy o záložnom práve, ktorej niektoré zmluvné podmienky boli rozsudkom tunajšieho súdu 13C/89/11-156 zo dňa 24. 10. 2011 určené za neprijateľné zmluvné podmienky, pričom za neprijateľnú bola vyhlásená aj zmluvná podmienka, ktorá umožňovala veriteľovi vykonať všetky právne úkony potrebné na výkon záložného práva. Odporca 2/ aj napriek tomu, že hore uvedené rozhodnutie už nadobudlo právoplatnosť a to dňa 14. 12. 2011, listom zo dňa 05. 09. 2012 oznámil navrhovateľovi, že začína výkon záložného práva a tým vlastne hore uvedené právoplatné rozhodnutie súdu nerešpektoval.“ Z tohto dôvodu „považoval za potrebné poskytnúť predbežnú ochranu vlastníckemu právu navrhovateľov.“

Proti tomuto uzneseniu podal odporca 2/ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia „zrušil a konanie zastavil“, z čoho možno vyvodiť, že sa de facto domáhal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu o nariadení predbežného opatrenia zmenil a návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. V odôvodnení odvolania namietal, že napadnuté uznesenie okresného súdu „neobsahuje žiadne preskúmateľné odôvodnenie, z ktorého by bolo možné zistiť, akými skutočnosťami mal súd za preukázané splnenie podmienok na nariadenie predbežného opatrenia v takom rozsahu, ako ho nariadil a akými právnymi úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil.“ V súvislosti s argumentáciou okresného súdu uvedenou v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že nespochybňuje a ani nepopiera, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 13C/89/2011-156 zo dňa 24. 10. 2011 bolo určené, že zmluvná podmienka upravená v čl. VII bod. 1 Zmluvy o záložnom práve č. XX/XX zo dňa 30. 04. 2009 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, avšak okresný súd nesprávne posúdil to, že toto „zmluvné dojednanie sa netýka výkonu záložného práva formou dobrovoľnej dražby, ale formou priameho predaja“. Zároveň poukázal na to, že v minulosti podali navrhovatelia 1/ a 2/ na Okresný súd Zvolen žalobu o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy o úvere a jej dodatkov a neplatnosti s ňou súvisiacej zmluvy o záložnom práve, pričom v tomto konaní (vedenom pod sp. zn. 6C/67/2010) boli neúspešný, pretože táto ich žaloba bola zamietnutá. Vzhľadom na to, že v uvedené konania sú už právoplatne ukončené, zastáva názor, že „nie je možné znova rozhodovať o platnosti resp. neplatnosti úverovej zmluve a zmluvy o záložnom práve a taktiež nie je možné znova rozhodovať o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok, pretože o predmetných veciach bolo už právoplatne rozhodnuté“.

Navrhovatelia 1/ a 2/ sa k odvolaniu odporcu 2/ nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky na potvrdenie napadnutého uznesenia (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1, 3 O.s.p.), uznesenie okresného súdu podľa § 220 O.s.p. zmenil a návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie predbežného opatrenie zamietol, z týchto dôvodov:

Z obsahu spisu vyplýva, že v tomto prípade sa jedná o predbežné opatrenie, ktoré bolo nariadené okresným súdom na základe návrhu navrhovateľov pred začatím konania vo veci samej.

Podľa § 74 ods. 1 O.s.p., pred začatím konania môže súd nariadiť predbežné opatrenie, ak je potrebné, aby dočasne boli upravené pomery účastníkov, alebo ak je obava, že by výkon súdneho rozhodnutia bol ohrozený.

Z ustanovenia § 75 ods. 1 O.s.p. vyplýva: Predbežné opatrenie nariadi súd na návrh. Návrh nie je potrebný, ak ide o predbežné opatrenie na konanie, ktoré môže súd začať i bez návrhu.

Z ustanovenia § 75 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že návrh má okrem náležitostí návrhu podľa § 79 ods. 1 obsahovať opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy (...). Z návrhu musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej.

Podľa § 75 ods. 3 O.s.p., ak návrh nemá všetky náležitosti podľa odseku 2, súd postupuje podľa § 43 a v uznesení uvedie vady návrhu; to neplatí na konanie, ktoré môže začať súd i bez návrhu.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia podali predmetný návrh dňa 14. 09. 2012 (prostredníctvom právneho zástupcu, ktorý v tej dobe nepredložil plnomocenstvo na ich právne zastupovanie). Keďže tento návrh nemal všetky náležitosti riadneho návrhu, okresný súd ich v súlade s ustanovením § 75 ods. 3, v spojení s § 43 O.s.p. vyzval uznesením č.k. 11C/89/2012-31 zo dňa 19. 09. 2012 na opravu

a doplnenie tohto návrhu, pričom ich náležite poučil, že (okrem iného) musia uviesť petit budúcej žaloby, teda uviesť, čoho sa mienia domáhať návrhom vo veci samej. Toho uznesenie bolo doručené navrhovateľovi 1/ i navrhovateľke 2/ dňa 25. 09. 2012 a ich právnomu zástupcovi dňa 26. 09. 2012 (viď doručky k č.l. 32 spisu). Dňa 03. 10. 2012 doručili navrhovatelia podanie označené ako „Návrh na nariadenie predbežného opatrenie - opravné podanie“ (č.l. 45 - 47 spisu), v ktorom však (i napriek predchádzajúcemu poučeniu zo strany súdu) znova neuviedli petit budúcej žaloby, resp. žiadnym konkrétnym spôsobom nešpecifikovali čoho sa mienia domáhať návrhom vo veci samej.

Súdna prax vychádzajúc z vyššie citovaného ustanovenia § 75 ods. 2 O.s.p. už dlhodobo zastáva jednoznačný a konštantný názor, že v prípade návrhu na nariadenie predbežného opatrenie pred začatím konania, vo veciach, kde konanie nemožno začať bez návrhu (čo je i tento prípad), je z hľadiska takéhoto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia potrebné rozlišovať medzi petitom samotného návrhu na nariadenie predbežného opatrenia a petitom budúcej žaloby, ktorú navrhovateľ predbežného opatrenia mieni podať, pričom je nevyhnutné, aby riadny návrh na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej obsahoval oba tieto petit (viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Cdo 157/2011 zo dňa 26. 09. 2012). V prípade, ak návrh na nariadenie predbežného opatrenia pred začatím konania vo veci samej i napriek riadnej výzve súdu petit budúcej žaloby neobsahuje, súd nemôže takémuto návrhu vyhovieť a musí ho zamietnuť (primerane porovnaj napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 301/2008).

Keďže okresný súd tento podstatný aspekt, t.j. úplnú absenciu petitu budúcej žaloby v napadnutom rozhodnutí náležite nezohľadnil, je jeho rozhodnutie vecne nesprávne a preto odvolaciu súdu neostávala iná možnosť, ako uznesenie okresného súdu z uvedeného dôvodu zmeniť a návrh navrhovateľov 1/ a 2/ na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť.

Záverom odvolací súd uvádza, že obzvlášť v tomto prípade (vzhľadom na existenciu už dvoch právoplatne skončených konaní týkajúcich sa totožných účastníkov a totožných právnych úkonov) bolo absolútne nevyhnutné, aby navrhovatelia vymedzili petit budúcej žaloby jednoznačne a konkrétne, aby sa dalo analyzovať, či sa budúcou žalobou nemienia domáhať nároku, o ktorom už bolo konané a právoplatne rozhodnuté.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1, v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Odporca 2/ bol v odvolacom konaní úspešný a preto mu podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Do doby rozhodnutia odvolacieho súdu však nepodal návrh na rozhodnutie o trovách odvolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a keďže existenciu jeho eventuálnych trov odvolacieho konania nemal odvolací súd preukázanú ani zo spisu (§ 151 ods. 2 O.s.p.), náhradu trov odvolacieho konania mu nepriznal.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.